

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2336/2022
23.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Младеновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зорица Мандић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 488/21 од 16.09.2021. године, у седници одржаној 23.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 488/21 од 16.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 2229/2019 од 26.05.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име доприноса за издржавање тужиоца – сина, плаћа месечно износ од 30.000,00 динара, почев од 23.12.2019. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то буду испуњени законски услови, сваког 01.-05.-ог у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун тужиоца, с тим што је доспеле, а неисплаћене износе дужан да плати одједном. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужени обавезе да доприноси његовом издржавању преко досуђеног износа од 30.000,00 динара, а до траженог износа од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС, почев од 23.12.2019. године као дана подношења тужбе па убудуће, док за то буду испуњени законски услови. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж2 488/21 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П2 2229/19 од 26.05.2021. године, у ставу првом изреке, а жалбу туженог одбио као неосновану. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију туженог.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 202. Породичног закона и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. тог Закона, на које ревидент у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је пунолетни син туженог, рођен 1997. године, а тужени, поред њега, има још двоје деце, кћерке ВВ рођену 1999. године и ГГ рођену 2001. године. Након што је завршио средњу школу у Америци, тужилац је уписао Факултет ..., школске 2016/2017 година, као студент на буџету, а пошто није уписао другу годину студија, 2018. године је напустио тај факултет и уписао приватни факултет Универзитета ... у Београду. У време када је студирао на том факултету, тужилац се запослио у предузећу свог оца ДД d.o.o., Београд, са половином радног времена, у ком је био у радном односу све до 07.06.2019. године, када је, због нове систематизације послова, проглашен технолошким вишком и исплаћена му је отпремнина. Школске 2019/2020 годину, тужилац је уписао ЂЂ међународни пословни колеџ у ..., на ком је добио стипендију због добрих уписних резултата, те је, након редовно извршених обавеза и положених испита, уписао наредну годину, трећи семестар академске 2020/2021 годину, тако што му је због постигнутог успеха, обновљена стипендија. Своје обавезе је у трећем семестру у потпуности извршио и положио предвиђене испите. ЂЂ међународни пословни колеџ у ... је високошколска установа акредитована од стране немачке акредитационе агенције EVALAG (Агенција за евалацију Baden – Wurttemberg). За упис на тај факултет тужилац се одлучио како би се изместио из средине у којој је до тада живео. Ради студирања, изнајмио је стан, односно собу у ... коју плаћа 120 евра месечно. Месечне потребе тужиоца процењене су на износ од 55.000,00 динара. Тужиочева мајка радила је у предузећу туженог у ком је радио и тужилац, па је и она, исто као и тужилац, добила отказ. Сада се издржава чувањем деце једној породици за месечни износ од 38.000,00 динара, а поред тога издаје гаражу за износ од 6.000,00 динара месечно. Тужиочева сестра ВВ је студент ... академије, а тужени доприноси њеном издржавању износом од 42.000,00 динара. Друга тужиочева сестра ГГ је студент „... универзитета“, а тужени на име њеног издржавања месечно плаћа 30.000,00 динара. Тужени је власник више непокретности (станава у Београду који се налазе у ... улици, ... улици, Улици ..., стана у Будви, више гаражних места и два локала), а власник је и више предузећа (ДД d.o.o., ЕЕ и РР Агенције ЖЖ). У време док је студирао у Београду, тужени је тужиоцу плаћао месечно, на име издржавања, износ од 30.000,00 динара, и плаћао му је школарину, а издржавање је престао да му плаћа неколико месеци пре подношења ове тужбе јер се није слагао са његовом одлуком да се школује у ... и измешта из Београда.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право обавезивањем туженог

да доприноси издржавању тужиоца месечним износом од 30.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе, па убудуће, док за то буду испуњени законски услови.

Одредбом члана 155. став 2. Породичног закона, прописано је да пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26-те године живота. Критеријуми одређивања издржавања прописани су одредбом члана 160. истог закона, тако што се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

У конкретном случају, тужилац није навршио 26-ту годину живота, редовно се школује, а тужени је у могућности да доприноси његовом издржавању, па су испуњени законом прописани услови, у смислу одредбе члана 155. став 2. Породичног закона, за обавезивање туженог да доприноси издржавању тужиоца.

Неосновани су наводи ревизије туженог да због чињенице да, у периоду који претходи овој парници, је изгубио статус студента на факултетима на које је тада био уписан, пошто није редовно похађао наставу нити полагао испите, је тужилац изгубио и право на издржавање и да то право не може поново да стекне на основу чињенице да је уписао трећи факултет. Супротно тим наводима ревизије туженог, право пунолетног детета на издржавање од родитеља законом је ограничено његовом животном доби тако да траје најкасније до навршене 26-те године живота и условљено је редовним школовањем. Пошто се, како у време када је поднео тужбу суду, тако и у време када је главна расправа закључена, тужилац редовно школовао тако што је положио све предвиђене испите и уписао наредну годину студија, следи да основано тражи обавезивање туженог да доприноси његовом издржавању. Због тога се наводима ревизије туженог неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**